

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.”(Luther)

2021. február 21.

Mandabokor

Istentisztelet

Cím: Pál apostol missziói útjai folyamán tapasztaltak: meghallgatod, gúnyolódsz vagy

hittel fogadod és csatlakozol?

(2. dia) „¹⁴Ők pedig továbbmentek Pergéből, és megérkeztek a piszidiai Antiókhiaiba. Itt szombaton elmentek a zsinagógába és leültek. [...] ⁴⁴A következő szombaton szinte az egész város öszszegyűlt, hogy hallgassa az Úr igéjét. ⁴⁵Amikor meglátták a zsidók a sokaságot, elteltek irigységgel, és káromolva ellene mondtak Pál beszédének. ⁴⁶Ekkor Pál és Barnabás bátran ezt mondta: Először nektek kellett hirdetnünk az Isten igéjét, mivel azonban ti elutasítjátok, és nem tartjátok magatokat méltónak az örök életre, íme, a pogányokhoz fordulunk. **(3. dia)** ⁴⁷Mert így parancsolta meg nekünk az Úr: „Pogányok világosságává teszlek, hogy üdvösségük légy a föld végső határáig.” ⁴⁸Ennek hallatára örvendeztek a pogányok, és magasztalták az Úr igéjét, és akik az örök életre választattak, mindnyájan hívőkké lettek. ⁴⁹Az Úr igéje pedig elterjedt az egész tartományban. ⁵⁰De a zsidók felingerelték ellenük a tekintélyes istenfélő asszonyokat és a város előkelőit, üldözést szítottak Pál és Barnabás ellen, és kiűzték őket határukból. ⁵¹Ők pedig lerázták lábuk porát ellenük, és elmentek Ikóniumba. ⁵²A tanítványok azonban megteltek örömmel és Szentlélekkel. ApCsel 13,14.44-52

(4. dia) ¹Ikóniumban szintén bementek a zsidók zsinagógájába, és úgy hirdették az igét, hogy a zsidókból is, a görögökből is igen sokan lettek hívőkké. ²De azok a zsidók, akik nem hittek, felingerelték és megharagították a pogányokat a testvérek ellen. ³Mégis hosszabb időt töltöttek ott, és bátran szóltak az Úrban bízva, aki bizonyoságot tett kegyelmének igéje mellett, és megadta, hogy jeleket és csodákat vigyenek véghez. ⁴A város népe meghasonlott, és némelyek a zsidókkal, mások pedig az apostolokkal tartottak. **(5. dia)** ⁵Amikor a pogányok és a zsidók vezetőikkel együtt összefogtak, hogy bántalmazzák és megkövezzék őket, ⁶ők ezt megtudva elmenekültek Likaónia városaiba, Lisztrába, Derbébe és a környékre, ⁷és ott hirdették az evangéliumot. [...] ¹⁹Antiókhiaiból és Ikóniumból azonban zsidók érkeztek oda, akik annyira felbujtották a tömeget, hogy megkövezték Pált, és kivonszolták a városon kívülre, mivel halottnak hitték. ²⁰De amikor körülvették a tanítványok, felkelt, és visszament a városba. Másnap pedig Barnabással együtt elment Derbébe. [...] **(6. dia)** ²⁶Innen Antiókhiaiba hajóztak, ahonnan Isten kegyelmébe ajánlva indították el őket a most elévgett munkára. ²⁷Amikor megérkeztek, összehívták a gyülekezetet, és elbeszélték, milyen nagy dolgokat tett velük az Isten, és hogy kaput nyitott a pogányoknak a hitre. ²⁸Azután hosszabb időt töltöttek ott a tanítványokkal.” ApCsel 14,1-19-20.26-28

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

Szeretett Gyülekezet!

Folytatjuk a múlt héten megkezdett sorozatunkat, melyen Pál apostolnak a missziói útjait vesszük sora. Ma is még **(7. dia)** az 1. missziói útnál maradunk, hiszen a múlt alkalommal végig néztük Pál és Barnabás állomásait, főbb helyeit, ahol megálltak, ahol szolgáltak, gyülekezetet alapítottak. Az 1. missziói út során a mai Törökország és Ciprus területét járták be, összesen több mint 700 km gyalogutat és kb 500 km hajóutat megtéve. Ez abban a korban hatalmas távolságnak, több hónapos útnak számított. **(8. dia)** Ezen a vidéken, Antióchiától Derbéig magasságok és mélységek öveztek útjaikat, az örömtől a hányattatott helyzetig mindenben volt részük. Ennek a részleteiről hallhatunk ezen a mai alkalmon. Amit a missziói út elolvasása során azonnal észre vehetünk, hogy a Krisztust követő, Krisztust szolgáló élet nem egy „vörösszőnyeges menetelés”, hanem az örömek mellett sok nehézséggel, küzdelemmel, kudarccal is jár. Pálék nem csak azt élhették át, hogy

sokan hallgatták őket, sokan átadták Jézus Krisztusnak az életüket, gyülekezetek alakultak és láthatták a hitbeli, számbeli növekedéseket, hanem azt is, hogy sok helyen ellenük lázították a tömegeket, ellenségesen viselkedtek velük szemben, testi fenyegetések és atrocitások érték és voltak helyek, ahol a halálukat is kívánták.

(9. dia) Mindjárt az elején, amikor Pergéből, a mai Antalya városából a pisidiai Antióchiába mennek több napi járóföldet megtéve, ebben a városban érte őket az első ilyen komoly ellenséges, mondhatni lincselési hangulat. Ez a hely azért is vízváltó, mert amikor Pálék elindulnak a misszióba, akkor ők elsősorban a zsidókhöz küldtettek. Ebben a tartományban élő zsidó néppel szeretnék megismertetni Jézus Krisztust. Ezért mennek a zsinagógába, mert úgy érzik, nekik nem a pogány nép felé kell szolgálniuk, hanem a zsidóság felé. Azonban komoly ellenállásokba ütköznek és azt veszik észre, hogy a zsidók rendkívül ellenségesek, a pogányok pedig rendkívül nyitottak a Jézus Krisztusról szóló evangéliumra. Ezt a felte-

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

vést az támasztja alá, hogy amikor Lukács írja a missziói utak beszámolóját, akkor ezt a részt rendkívüli részletességgel fejti ki. A 13. fejezet tulajdonképpen az antióchiai zsinagógákban történekről számol be és úgy ér véget a fejezet, hogy **(10. dia)** „⁴⁹Az Úr igéje pedig elterjedt az egész tartományban. ⁵⁰De a zsidók felingerelték ellenük a tekintélyes istenfélő asszonyokat és a város előkelőit, üldözést szítottak Pál és Barnabás ellen, és kiűzték őket határukból. ⁵¹Ők pedig lerázták lábuk porát ellenük, és elmentek Ikóniumba.” ApCsel 13,49-51. Ekkor már érlelődik Pálékban, hogy ha ilyen mértékű elutasítást kap, és a pogányokban pedig ilyen mély szomjúság tapasztalható, akkor a pogány világ felé kell(ene) inkább nyitni, s a pogány világban kell(ene) hirdetni az evangéliumot. Ezért mondja Pál a 46. versben **(11. dia)**: „⁴⁶Ekkor Pál és Barnabás bátran ezt mondta: Először nektek [zsidóknak] kellett hirdetnünk az Isten igéjét, mivel azonban ti elutasítjátok, és nem tartjátok magatokat méltónak az örök életre, íme, a pogányokhoz fordulunk. ⁴⁷Mert így parancsolta meg nekünk az Úr:

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„Pogányok világosságává teszek, hogy üdvösségük légy a föld végső határáig.” ⁴⁸Ennek hallatára örvendeztek a pogányok, és magasztalták az Úr igéjét, és akik az örök életre választattak, mindnyájan hívökké lettek.” ApCsel 14,46-48.
(12. dia) Ez a vízváltó pillanat érik meg majd aztán Pálban, hogy a Jeruzsálemből Antióchán át a zsidó világból, a zsidók fővárosából a nagy Rómába, a pogány világba, a pogány fővárosba menjen evangéliumot hirdetni. Ebben az eseményben **(12/a dia)** csukódik be és nyílik ki egy másik szolgálati ajtó és aztán a második missziói út már nagy részben a pogány világ felé történik. **(13. dia)** Ehhez azonban kellett az az események, amit átéltek és megtapasztaltak **„Először nektek [zsidóknak] kellett hirdetnünk az Isten igéjét, mivel azonban ti elutasítjátok”** és **„íme, a pogányokhoz fordulunk ⁴⁸Ennek hallatára örvendeztek a pogányok...”**. Természetesen nem sértődöttségből tették azt, amit tettek, hanem Isten nyitotta ki ezt az ajtót és Ő indította őket erre az új irányba való szolgálatra. Ezt erősíti meg az a mondat **(14. dia)**: „⁴⁷Mert

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

így parancsolta meg nekünk az Úr: „Pogányok világosságává teszlek, hogy üdvösségük légy a föld végső határáig.”.

Ez a történet is azt támasztja alá, hogy a hívő ember nem lelkesedésből kezd el szolgálni és nem sértődöttségből hagyja abba, hanem Isten indítja el és Isten vonja vissza, vagy éppen helyezi át egy másik szolgálatba. Ezért hangsúlyos az *elindítás* és hangsúlyos az *áthelyezés* is. **(15. dia)** „⁴Ők így a Szentlélektől küldve” (4. vers) és „⁴⁷Mert így parancsolta meg nekünk az Úr: „Pogányok világosságává teszlek, hogy üdvösségük légy a föld végső határáig.”. Nem az érzelmei vezérlik, nem a pillanatnyi hangulat, lelki állapot határozza meg szolgálatuk irányát. Akkor kezdik el, amikor Isten Lelke indítja őket, akkor fejezik be, amikor Isten Lelke mondja nekik, hogy „*elég*”, és akkor változtatnak irányt, amikor Isten Lelke mondja. Éppen a második missziói út során láthatjuk – majd erről is lesz később szó –, hogy Isten Lelke folyamatosan vezető az Őt szolgálókat, nem hagyja magukra őket egy pillanatra sem, ha ők sem engedik el az Úr kezét és akarnak maguk feje után

menni. Azt olvashatjuk a 16. fejezetben, amikor a második missziói út során elindultak Frígia és Galácia földje felé **(16. dia)**: „⁶Azután átmentek Frígia és Galácia földjén, mivel a Szentlélek nem engedte nekik, hogy hirdessék az igét Ázsiában. ⁷Amikor Mízia felé mentek, Bitiniába próbáltak eljutni, de Jézus Lelke nem engedte őket. [...] ¹⁰A látomás után nyomban igyekeztünk elmenni Makedóniába, mert megértettük: Isten oda hívott minket, hogy hirdessük nekik az evangéliumot.” ApCsel 16,6-7.10.

Láthatjuk Pálék szolgálatán, hogy nem egy saját koncepcióval, útvonaltervvel rendelkeznek, hanem engedik, hogy Isten Lelke vezesse őket, a szolgálatba állító felül írjon minden emberi tervet és elképzelést. A Krisztusban hívő élet, a Krisztust szolgáló ember Őreá tud mindenben hagyatkozni, mert meg van győződve arról, hogy a Küldő jobban tudja, mint a küldött, és ez előtt meghajtja a fejét a küldött. Így hagyták ott aztán Pálék **(17. dia)** a pisidiai Antióchiát és útnak indultak Ikóniumba, ahol hasonló tapasztalataik lettek, mint Antióchiá-

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

ban, ahol a szolgálatukat, az evangélium hirdetésüket követően **(18. dia)** „...²De azok a zsidók, akik nem hittek, felingereltek és megharagították a pogányokat a testvérek ellen. ³Mégis hosszabb időt töltöttek ott, és bátran szóltak az Úrban bízva, aki bizonyágot tett kegyelmének ígéje mellett, és megadta, hogy jeleket és csodákat vigyenek véghez. ⁴A város népe meghasonlott, és némelyek a zsidókkal, mások pedig az apostolokkal tartottak. ⁵Amikor a pogányok és a zsidók vezetőikkel együtt összefogtak, hogy bántalmazzák és megkövezzék őket, ⁶ők ezt megtudva elmenekültek Likaónia városaiba, Lisztrába, Derbébe és a környékre, ⁷és ott hirdették az evangéliumot.” ApCsel 14,2-7.
Itt sem az történt, hogy megsértődtek, hanem addig maradtak, amíg Isten ott tartotta őket és nem szegte kedvüket a bántalmazás, az ellenállás, hanem még nagyobb erővel hirdették Jézust. Ez természetesen ahogy akkor is, ma is sokszor ellenállást vált ki emberekben. Ma is számtalanszor tapasztalhatjuk, hogy mindenről lehet beszélni emberekkel, de amikor Jézus

került szóba, a Krisztusban hívő élet, akkor vannak, akikben hatalmas ellenállást vált ez ki. Idegesek, mérgesek lesznek, mert szembesülnek az életrendezés szükségével. A zsidók is szembesültek azzal, hogy a megígért Messiás eljött erre a földre, meghalt a kereszten és bűnbocsánatot szerzett minden ember számára, és azáltal, hogy az Atya feltámasztotta Őt a halálból, örök életet, üdvösséget is szerzett. A bűnbocsánatnak és az örök életnek egyetlen feltétele van, a feltétel nélküli hit Krisztusban. Nem cselekedetek, nem anyagi áldozat, hanem hit. A zsidók azért lázadtak fel annyira, mert Jézus felforgatta vallásos képzetüket, elképzelésüket, teljesítmény-orientált életüket. Ma is nagyon sokan egyszerűen csak vallásosak akarnak maradni. Ezzel a vallásossággal jól együtt tudnak élni. Egy kis hit fűszerezve babonákkal, emberi képzetekkel, vallásos élményekkel és ennyi nekik elég is. De elköteleződni, odaszánni, Krisztus útján járni, azt már nem szeretnék. Az embereknek van egy elképzelésük és aszerint akarnak hívő életet élni. Azonban ez nem megy. Emlékszem, néhány évvel ezelőtt egy

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.”(Luther)

hívó asszony mesélte el nekem azt a vívódását, hogy a gyermekének elkezdett egy fiú udvarolni. Aztán egyre komolyabbra fordult, s a lány bejelentette otthon, hogy össze akarnak költözni és jöhetnének-e ide haza. Aztán az édesanya mondta neki, hogy *„leányom! Nem összeköltözni kéne, hanem ha megismertétek egymást, akkor elköteleződésetek jeléül jegyezzen el a fiú téged, kezdjétek szervezni az esküvőt és majd az esküvő után költözzetek össze. Ha segítség, akkor közös utatok elején gyertek ide, de házasság előtt ne költözzetek össze.”* A lánynak nem tetszett ez a tanács, rántott egyet a vállán, s annyit mondott, *„ha nem jöhetünk ide, akkor é költözöm el veled albérletbe.”* Természetesen nem lett hosszú életű a kapcsolat, de hány ilyen összeköltözés van lányok és fiúk életében, s ha nem tetszik nekik a jó szó, akkor rántanak egyet a vállukon és aztán mennek vakon a saját fejük után. Egy részleges elköteleződést szeretnének felelősség nélkül. Ez nem csupán az emberi kapcsolatokban van így, hanem Jézussal is. Olyan *„se veled, se nélküled”* kapcsolatban akarnak vele lenni. Aztán persze van-

nak olyanok is, akik semmilyen kapcsolatban nem szeretnének Vele lenni. Az emberekre 3 féle kapcsolat jellemző Jézussal **(19. dia)**:

1. Semmilyen kapcsolatuk nincsen Vele
2. Ez a *„se veled, se nélküled”* kapcsolatuk van Jézussal
3. Elkötelezett kapcsolatuk van Vele

Az első kettő nem vezet sehová, abból nem fakad – a Szentírás tanítása szerint – bűnbocsánat és örök élet. Azonban az, aki Jézus Krisztus iránt elköteleződik, elfogadja kegyelmét, annak örök élete van. Pál apostol erről beszél a missziói útjai során. Erről az elköteleződésről, azonban a zsidóknak Antióchiában, Ikóniumban egyáltalán nem tetszik, sőt felhergelnek pogányokat is – s ez esetben mindegy, hogy zsidó vagy pogány –, akik Pálékkal, de nem is igazán Pálékkal, hanem azzal állnak szembe, amit hallanak és azzal a Jézussal, akit hirdetnek. Mert ez a szembenállás nem emberek felé irányul, hanem Jézus felé. Emberek Jézusnak nem akarnak elköteleződni, hanem vagy semmilyen, vagy *„se veled, se nélküled”* kapcsolatban akarnak

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.”(Luther)

Vele lenni. És ahelyett, hogy engednének Jézus megtérésre, elköteleződésre hívó szavának, megkeményítik a szívüket, ellenállnak, ellenségeskednek és még a testi fenytéstől sem riadnak vissza. Ezt váltja ki belőlük szívük keménysége!

Pál missziói útjai során 3 dolgot tapasztal meg **(20. dia)**:

1. Közönnyt, semlegességet
2. Ellenállást, szembenállást
3. Megtéréseket, összetört életet, elköteleződéseket

Az 1. és 2. pontra sajnos találunk több alkalommal példát, de csak egyet emelnék ki, amely 3 pont megtalálható egy történetben Pál 2. missziói útja során az Areopágon történt evangélizációja után **(21. dia)**: „³²**Amikor a halottak feltámadásáról hallottak, egyesek gúnyolódtak, mások pedig azt mondták: Majd meghallgatunk erről máskor is.**” Ap-Csel 17,32.

Közöny, semlegesség: „**mások pedig azt mondták: Majd meghallgatunk erről máskor is.**”

Ellenállás, szembenállás: „³²**Amikor a halottak feltámadásáról hallottak, egyesek gúnyolódtak**”

(22. dia) Megtérés, összetört élet, elkötelezések: „³⁴**Néhány férfi azonban csatlakozott hozzá, és hívővé lett...**”

A hallgatóság e 3 módon reagált a hirdetett Igére a missziói utak során. **(23. dia)** A kérdés, te, aki „missziói úton” vagy, itt vagy a gyülekezetben, hallgató az Igét, esetleg a TV, vagy monitor mögött ülsz, **(23/a dia)** vajon te melyik csoportba tartozol? Hogy vagy itt? Hogy hallgató az igehirdetést? Úgy vagy vele, hogy

„*meghallgatód máskor is...*” vagy

„*gúnyolódsz*” a hallottakon, vagy

„*csatlakozol az üdvözülők közösségébe és hívővé leszel*”

Ez a döntés rajtad áll. Krisztus embereket szólít meg, hív megtérésre, életrendezésre, állít szolgálatba, majd rajtuk keresztül szintén megtérésre hív, de a kérdés, hogy te hogyan

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.”(Luther)

fogadod a hirdetett Igét, hogyan fogadod Jézust, közönnel, gúnyolódva, vagy szeretnél elköteleződni, mert érzed bűneid súlyát, terhét és szeretnél ezen változtatni?!

Jöjj a kereszthez, ahogy Pál idejében is oly sokan lettek hívőkké a missziói útjai folyamán, téged sem gátolhat semmi rajtad kívül, engedd magadhoz közel Jézust, hogy minden rendeződjön, nehogy aztán túl késő legyen! Jöjj a kereszthez, ahogy egy gyönyörű énekünk is mondja **(24. dia)**:

*Jövök a kereszthez, jövök a kereszthez,
Neked halált hozott, nekem életet.
Jövök a kereszthez, jövök a kereszthez,
Az élet forrása testedből ered.*

*Nincsen más hely, ahol megpihenhetek,
Nincs más mód, hogy letegyem bűnömet.
Amit gondolattal, tettel, vagy szóval elkövettem.
Teremts újra tiszta szívet bennem!*

*Nincsen más út, mely szabadságra vezet,
Nincs más vér, mely elmossa bűnömet,
Jézus, hűséges Istenem, vonj magadhoz engem!
Teremts újra tiszta szívet bennem!*